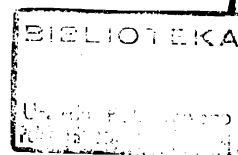

URZĄD PATENTOWY

B67b 7/36

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 16454.

Kl. 64 a 7.

Friedrich Bauer
(Pforzheim, Niemcy).

Otwieracz do puszek.

Zgłoszono 2 marca 1928 r.

Udzielono 30 maja 1932 r.

Pierwszeństwo: 25 lipca 1927 r. (Niemcy).

Wynalazek niniejszy dotyczy otwieracza do puszek (do pasty do obuwia lub podobnych puszek) w postaci dwuramiennej dźwigni obrotowej, przymocowanej do puszek, która obracając się naciska na brzeg pokryw i w ten sposób ją podnosi.

Urządzenie do samoczynnego umocowania otwieracza na dolnej części puszek jest znane. Okazało się jednak, że samoczynne umocowanie otwieraczy, zaopatrzonych w znane uchwyty, przy pomocy stempla przez przebicie płytki w kierunku trzymanej na pogotowiu dolnej części puszek połączone jest z mniej lub więcej dużymi trudnościami, które powstają wskutek tego, że otwieracz wymyka się przy przebijaniu płytki albo układa się ukośnie.

Najkorzystniejsza postać otwieracza polega nie tylko na takim kształcie, który ułatwia otwieranie puszek, lecz oprócz tego nadaje się do łatwego umocowania podczas samoczynnego zakładania otwieracza.

Sposób urządzenia otwieraczy w myśl wynalazku polega na tem, że obydwie końce otwieracza z uchwyty, umieszczonego na dolnej części puszek obrotowo, są w ten sposób ukształtowane w stosunku do każdej pary skrzydełek, że wierzchołek zagęcia znajduje się w podwyższonem położeniu wzdłuż linii środkowej skrawka blachy.

Na rysunku przedstawione są dwa przykłady wykonania przedmiotu wynalazku.

Fig. 1 przedstawia widok zamkniętej puszek, zaopatrzonej w otwieracz, który

posiada utworzone przez zgięcie uchwyty i umocowany jest na dolnej części puszek przy pomocy nitu (pierwszy przykład wykonania); fig. 2 — przekrój podłużny otwieracza, umocowanego nitem wydrążonym; fig. 3 — przekrój poprzeczny tegoż otwieracza; fig. 4 — przekrój podłużny otwieracza, umocowanego zwykłym nitem (drugi przykład wykonania).

Równoramienny otwieracz umocowany jest ruchomo zapomocą zagłębionego w części środkowej b wydrążonego nita c pod szwem a_1 dolnej części puszek a (fig. 1—4). Jeden z dwóch podłużnych brzegów d części środkowej b otwieracza umocowany jest szczelnie na szwie a_1 tak, że występujący nieco nazewnątrz brzeg e nałożonej pokrywy f puszek zachodzi na znajdujący się wprost pod nim podłużny brzeg d tej części środkowej b . W ten sposób podczas obracania otwieracza uniemożliwione jest zeslizgiwanie się otwieracza z brzegu e pokrywy f . Pokrywę naciska jeden z czterech, umieszczonych po obu stronach parami, występów g i podnosi ją.

Obydwa końce skrawka blachy, z którego wykonany jest otwieracz, ukształtowane są w postaci pary skrzydełek i_1, i_1 . Wierzchołek zagięcia i , łączący po dwa skrzydełka i_1 w jedną parę, znajduje się ponad linią środkową skrawka blachy. Przejście od każdej pary skrzydełek i_1, i_1 do części środkowej b tworzy każda wytłoczona część h tworząca parę występów g , z których każda przy obrocie otwieracza zaczepia o brzeg zdejmowanej następnie pokrywy.

Duże płaszczyzny skrzydełek i_1 , położone względem części środkowej b otwieracza mniej więcej pod kątem prostym, stanowią nie tylko dobry uchwyt dla otwierającego, lecz również umożliwiają prowa-

dzenie stempla przy przebijaniu płytki. Bardzo korzystnym jest umieszczenie po obydwu końcach wierzchołka i małych wklęsnięć i_2 . Wklęsnięcia te podczas przebijania płytki przesuwają się po linii prowadzącej tak, że dzięki nowemu ukształtowaniu otwieracza unika się niepożądanego wypadnięcia otwieracza z płytki.

Ażeby uniknąć specjalnego oczyszczania chropowatej krawędzi, powstałej przy wybijaniu otwieracza, wyginanie skutecznym jest w ten sposób, że chropowata krawędź skierowana jest ku wewnętrznej stronie skrzydełek, dzięki czemu otwierający nie dotyka wcale tej krawędzi.

Zamiast próżnego wytłoczonego nita c , w drugim przykładzie wykonania (fig. 4) stosowany jest nit pełny k .

Wymiary otwieracza mogą być różne, stosownie do wielkości puszek.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Otwieracz do puszek, obrotowo umocowany w dolnej części puszek i posiadający postać dwuramiennej dźwigni, znamieny tem, że oba końce skrawka blachy, tworzącego otwieracz do puszek, zagięte są każdy w parę skrzydełek (i_1, i_1) w ten sposób, iż zagięty wierzchołek (i) leży ponad środkową linią podłużną skrawka blachy.

2. Otwieracz według zastrz. 1, znamieny tem, że w wierzchołku (i) otwieracza znajdują się małe wklęsnięcia (i_2), które służą do dodatkowego prowadzenia zbroku otwieracza przy przebijaniu płytki podczas przesuwu tłoka.

Friedrich Bauer.
Zastępca: Inż. dypl. M. Zoch,
rzecznik patentowy.

Fig.1.

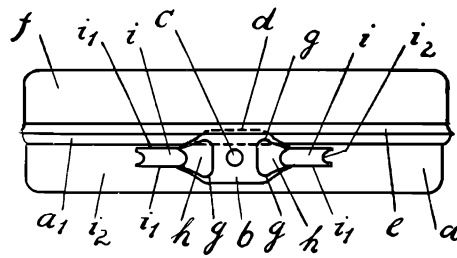

Fig.2.

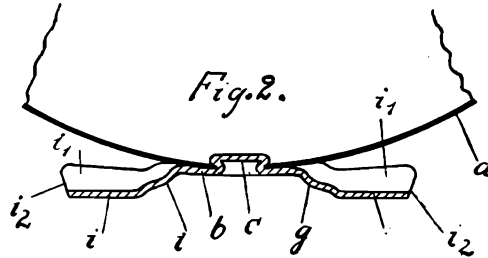

Fig.3.

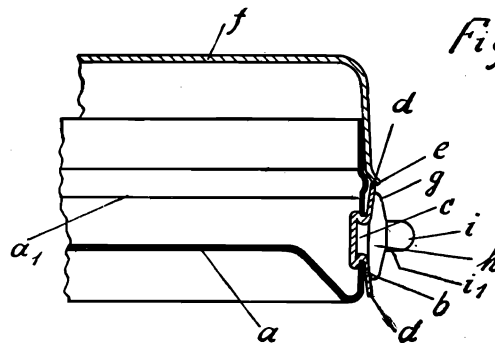

Fig.4.

